

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1799/07
23.08.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Јелене Ивановић и Наде Кљајевић, чланова већа, са саветником суда Вером Маринковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, кога заступају адвокати АБ и АВ, против решења Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије - Нишавски управни округ број 220-35-00354/2006-04 од 17.1.2007. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 23.8.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Градске управе за инспекцијске послове, грађевинска инспекција, града Ниша, број 356/1-380/06-10 од 17.11.2006. године. Наведеним решењем наложено је тужиоцу да у року од 10 дана од дана пријема решења поруши о свом трошку изведене радове на изграђеном стамбеном објекту, ближе означеном у диспозитиву решења, на кат. парцели број аа КО КК, који је изградио без одобрења за изградњу и пријаве почетка изградње објекта.

У тужби поднетој овом суду тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и повреде правила поступка. Понављајући наводе жалбе истиче да је објекат сазидан пре 40 година и да првостепени и тужени орган ретроактивно примењују закон. Са изнетих разлога предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба неоснована.

Из образложења оспореног решења и списка предмета произлази да је у поступку инспекцијског надзора, покренутом по службеној дужности, над објектом где је стамбени објекат изграђен, грађевински инспектор у инспекцијском прегледу на лицу места дана 01.11.2006. године, утврдио и записнички констатовао, да је тужилац изградио стамбени објекат ближе описан у диспозитиву ожалбеног решења, на кат.пар. бр. аа КО КК, без одобрења за изградњу и пријаве почетка извођења радова. На основу утврђеног чињеничног стања, а сагласно одредби члана 141. став 1. тачка 1. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", број 47/03), првостепени орган је ожалбеним решењем наложио рушење објекта.

Правилно је, по оцени Врховног суда Србије, одлучио тужени орган када је у поступку у коме није било повреда правила поступка одбио жалбу тужиоца, налазећи да је решење првостепеног органа од 17.11.2006. године донето на основу потпуно утврђеног чињеничног стања и правилном применом материјалног права.

Ово са разлога што је у проведеном поступку тужени орган несумњиво утврдио да је тужилац без одобрења за изградњу и пријаве почетка изградње објекта, односно извођења радова, односно главног пројекта, што је супротно одредбама члана 88. и 97. Закона о планирању изградње, изградио наведени стамбени објекат, па како је одредбом члана 141. став 1. тачка 1. Закона о планирању и изградњи прописано да је грађевински инспектор овлашћен да решењем наложи рушење ако се гради без одобрења за градњу и пријаве почетка изградње објекта, то је правилно тужени орган одбио жалбу тужиоца, као неосновану, дајући за своју одлуку довољне, јасне и потпуне разлоге које прихвата и овај суд.

Суд је ценио и наводе тужбе којима тужилац указује да је објекат изграђен 1968. године и да исти треба да се легализује, па је нашао да је исти неоснован, будући да је сам тужилац приликом саслушања дана 02.11.2006. године, изјавио да поседује стамбени и помоћни објекат на наведеној катастарској парцели, али да за исти не поседује одобрење за изградњу, а рок за подношење захтева за издавање одобрења за изградњу објекта чије је грађење, односно реконструкција завршена без грађевинске дозволе, према

.....
члану 160. ст.1. напред наведеног Закона протекао је дана 22.11.2003. године.

Са напред изнетог, Врховни суд Србије је, применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 23.8.2007. године, У. 1799/07

Записничар, Председник већа - судија

Вера Маринковић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК